

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLONYA.

Felolvasó szerkesztő: BARTHA MÓR.
Főmunkatárs: DR. KIRÁLY PÉTER.
Kiadók: HOFFMANN és KRÖNÖVITZ.

A Bánffy-beke.

Debreczen, január 18.

A békealkudozásokba belement a függetlenségi és 4-as párt is. Bele- ment őszinte jóakarattal, hogy a kóros helyzetet szanálja.

Azon hitber volt ugyanis, hogy a szövetkezett ellenzék megnövekedett ereje imponál immár a többségnek és ez visszatér legalább a maga által alkotott törvény tiszteletére; mert belátta a visszaszűrés, szégyenletes, a tarthatatlan helyzetet, amelyet teremtett magának, a parlamentnek, az országnak; az aggodalom kényelmetlenségét, amelyet érezhet a király is, amidőn birodalmának biztossága a belső egyenetlenségek miatt inog, tekintélye kívülre gyengül; a szövetséges Ausztria, amikor önmagában meghasonlva, alkotmányja veszélyben van, azon remény nélkül, hogy a mindig zsákmányul szolgált Magyarország ellen most a kiegyezési rabló-hadjárat, győzelemmel bíztató.

Minden oldalról soknál több ok van arra, hogy a békét, a vele visszaférhető normális politikai és közgazdasági viszonyok kedvéért ohajtsa.

Megkötik-e hát csakugyan ezt a kívánatos békét?

Az optimisták azt mondják, hogy igen. Hiszen lehetetlen hogy ki-

halt volna egészen a kormányból az államférfiúi bölcsesség és hazaszeretet, amelynek be kell látnia és átérznie, hogy ez az állapot ha tovább tart s mindinkább elfajul, ehezzebben győgyítható lesz és önmagában hordja magára a párturalomra nézve is a veszélyt, mert a közveszély látása által felvilágosodott közvélemény ítéletet tart felette s meg kell buknia — szégyenletesen.

A pesszimisták azt mondják, hogy nem. Mert amely kormány és pártja annyi viharos ellenzés daczára, még csak megdöbenni sem látszott s ment, kapaszkodott az uralom lejtőjén, az őnistenítés meredélybe néző legvégső csuicsán álló bálványig; vak és siket és sem nem látja az utjában levő veszélyeket, sem nem hallja a figyelmeztetést és meg nem áll, míg be nem teljesedik rajta a közpéldabeszéd igazsága: «akit az Úr Isten elakar vesztetni, elveszi előbb az esztét».

Am e párt-veszéllyel — miként felebb mondtuk már, — a veszélynek ugyszólván egész sokfélesége van, nagy és köz érdekeket kockáztató összefüggésben s biztunk abban, hogy a minden pártok felett álló király belátja a helyzet fenyegető voltát s oda kiált nekik, hogy visszatartsa: megálljatok. Hova futtok bolondok? ... nem látjátok az örvényt a mélybe rohantok, amibe má-

sokat is rántottok, amibe elvesztek mind. Es csakugyan a békealkudozásokra utasítás a király ily bölcseségére mutatott.

Am azok a béketárgyalások elvesztve lettek. A király, ha mag szíjait jelenlétében, ellenőrzése alatti pártok vezérferfiainak elvi, jogi és gyakorlati bizonyítékait meghallgatva s minden oldalról tájékoztatást szerezve indította volna meg, — ami valódi alkotmányos országban nem volna lehetetlen és még a királyra sem lealázó: nem lett volna kétséges vagy legalább is késedelmesen érkező, a siker. De mert király és parlamenti pártok közt a közvetítés arra biztatott, aki akár maga hajlandóságából, akár ami még rosszabb — önálló gondolkodás hiányában más vagy mások sugallásainak engedve, nem őszintén összegezi és tárja fel a király előtt a kívánalmakat és azok indokolását: aki a rosznak okozója: nem teszi magát bünbakká. Természetes, hogy a munkálkodásnak így vagy fiaskot, vagy késedelmet kellett szenvednie.

Csak a legnagyobb optimizmussal tehetjük fel, hogy késik, de nem mulik el. Az ellenkezőre nem kell pesszimizmus sem. Egyszerű komoly mérlegelés sulya is rettenetesen lenyomja az előbbi feltétel lehetőségét. — úgy, hogy bármily kívánatos és szükséges volna is

A kölcsön.

Debreczen, január 18.

Írta: Szabó István.

Egy kicsit még sebes, örvényes volt a Tarna a múlt heti nagy esőtől, mikor Ágó Jóska odavitte uszatni a Csatári Márton uram lovait. De gondatlan egy teremtés is lehetett, hogy nem oldotta szét a szép három keselyt, hanem ahogy otthon összekötözte, úgy kergette belé a vízbe a hosszú rudaló kötelet. A pej nem is akart neki menni, de addig nyöngögte, ösztökélte, hogy az ő is csak neki durálta magát, hanem bent a mélyben anyira kapálódzott, hogy a másik kettő is alig bírta magát a vízen fenttartani. A Tündér lelevágta a fejét, aztán prűszköt, köhögött, fujta a vizet. Akkor a Betyár is megvadult, ez is mindjárt elkezdett rángatózni, kapálódzni. Vege volt már akkor a lovaknak is, meg Ágó Jóska is. Szegénynek az esze se volt helyen. Huzta volna is már kifelé a lovakat, de nem bírta. Őt is beleerantották, de hamar elengedte a rudaló kötelet és kímáskozott a partra. De a lovak oda lettek, belefultak.

A Mari lány sajnoskékre szaladt, hazá megmondani a szerencsétlenséget. Már a gazda megriya fakadt mikor meghallotta. Hogy miért is nem vágta bele egy fejszét abba a renyhe, radó emberbe, abba a zsványba!

— Ugyan mit tehettem volna én, uram

bátyám, egy embernyi emberrel? Jaj Istenem!

Hanem a Márton gazda fia felkapott ám egy vasvillát, el is szaladt vele a Tarna szélire, hogyha megtalálja valahol azt az atkozott bérest, az Isten legyen irgalmas-kegyelmes mind a kettőjöknek. — De nem találta. Nem látta azt többet senki a környéken.

De hogyha már az Isten így rendelte, hát legyen meg az ő szent akarata. Most már azután kell látni, hogy a buza a kazalban ki ne csirázzék a sok esőtől. Bele kellene fogni mindjárt a nyomatatásba, mert már a szérű is fölézikkadt. De hogy fogjanak hozzá, ha nincs ló? Más meg kivesért, sem ad dolgot időben, mert mindenkinek előbb való a magé.

No, de ha ez a baj, segít ezen a kisbérés, Lökő Palya. Még akkor éjjel átmegett az alattányi határba és 4 lóval jön vissza. Másnap hozzá is fognak a nyomatatáshoz és végzik a munkát annak rendje és módja szerint.

Kutyanyiró Kasa Gazsiék pedig addig keresték, kutatták elveszett lovaikat, míg rájöttek, hogy a Csatári Márton uram szérű kertjében.

De csak az utcáról néztek, sanyanyu keppel a rácsos kapu keresztlük, hogy dolgoznak másnak a lovak. Bemenni nem mertek, mert abban az időben a jász ember portáján senkinek sem volt szabad «kereskedni». Mikor aztán úgy egy hét mulva végeztek a

nagyjával, a Palya gyerek visszavitte a lovakat az alattányi határba, itt oszt elcsapta, úgy is baba találtak.

A fia Csatári Márton az aratás alatt ismerkedett meg egy alattányi lánnyal, Biró Agnessel. Ép egymás mellett volt a földjük ott, a hol a két falu határdombja van. Úgy volt, hogy mikor Agnes az ebédet vitte ki az aratóknak, a fia Csatári Márton épen akkor talált megszomjajzni és átment egy kis vízzel a szomszédba.

Az a gondatlan Palya-gyerek a napon hagyta a korsót, rugja meg a kánya, oszt nagyon fölmelegedett az ivóvizünk. Legyen szives, Miska bácsi, adjon innom. Ejnye, hát te meg a János bácsi lánya vagy? Nem is tudtam, hogy ilyen szép nagy lánya van már; mondjad már, hogy hinak, hee!

— Agnesnek.
— Ladd-e, mink szomszédok is vagyunk — már idekint a mezőn mégse láttalak még.

— Hát tudja, nem sokat jövök én ide, mert eddig is a tanyán főztem az aratóknak, ott is most végeztek el.

— Uram bátyámmal is régen beszéltünk már, hátők nem betegok-e? Mondd meg nekik, hogy tisztálem.

Köszönöm, azok se nagyon érkeznek most idejönni, mert most már a tanyán is a hordás következik, azután a teáplés, ezek a dolguk mindenfelé.

Ugy elbeszélgettek, hogy Csatári Márton

az a béke, olyan jogfeladásokkal, amelyeket kívánnak; a megkötésebe az ellenzék kivált a függetlenségi és 48-as párt bele nem mehet; enélkül pedig valódi és áldott béke nem lehet, mert ez a párt képviseli a magyar nemzeti — közjogot, a független-államisági hazafias törekvéseket és az ezen alapuló egészséges közvéleményt.

Micsoda! Ha a király egész terjedelemben jóváhagyta azokat, amelyeket a miniszterelnök elbeterjesztett és igazak azok, amelyeket a Pester Lloyd közöl a király követelésekként — mert hát a kormánypártnak a korona erős bevonása is jól szokott állni; — miként jöhet létre a békegyezmény? Hisz mindaz nem lehet más, mint a kormány propagandája, hogy ti: az ellenzéknek több követelését a további tárgyalások keretéből kizárni, — más követeléseit pedig lényegesen megváltoztatni kell; hogy a dualizmus és ennek érdekei teljesen megőriztessenek, a kiegyezést nem lehet Magyarország önálló vámtörvénye alapján megkötni; a választói jog kiterjesztése elutasítandó, amennyiben az a nemzeti jellege (?) veszélyeztetné. A hazszabályok ellenben úgy változtatandók meg, hogy az obstrukció lehetlenné tétessék (kötélrel?) sat.

Na hát belátható, hogy így az egész béketárgyalás csak játék... Azért az ellenzék jó hogy szárazon tartja lőporát! Sőt mintha be is látta volna annak perfidiáját, fel sem hagyott az obstrukcióval s hihető, hogy folytatja a harcot, a helyzet által indokolva legalább is addig, míg a Hazát esetleg feloszlatják s a Nemzet nyilatkozik.

Az ellenzéknek lehet taktikát, lényegtelen vagy kevesebb lényeges dolgokat feláldozni; de alap-jogokat nem.

— a — r.

még inni is majd elfelejtett. Azután minden nap akkor talált megszomjazni, mikor Agnes az ebédrel kikerkezett. Az ivóvizük meg vagy elfogyott, vagy a kutya döntötte fel, vagy a napon hagytak és fölmelegedett. Mikor pedig a Biró János uram földjén az első esőmórá is fötették a papkevet és Agnes hazafelé indult a nagy úr-úrvögél, melyben az aldómást hozta ki, Csátori Márton egész a falu széléig elkíserte a leányt. Hossz-s-peldázgatódzás, szóbeszéd után így szól hozzá:

— Látod, Agnes lelkem, ha tényleg hajlandó volna hozzám, szépen meg tudnánk nézni együtt. A tejbe is volna mit aprítani...

— Könnyen felfogható, hogy ilyen beszéd közben sok volt a hálátadás is, mert hiába, csak nehéz az efféle dögököt beszélgetni. De azért neki zánta magát a Márton gyerek, megkérdezte a lánytól:

— Mondjad már, Agnes lelkem, eljőnél-e hozzám, ha megkérnélek?

Tudta, hogy erős a felelet erre a kérdésre, tehát türelmesen várt egy kicsinyéig, mialatt Agnes lesütötte a szemét, az álla meg remegni kezdett, mint aki el akar ptyeredni. Nagysokára aztán halk hangon megszólalt:

— Hát ha édes apam meg édes anyám nem bannak, akkor elmennék.

Mikor aztán a cséplőgépet húzták a Biró János uram földjére, Csátori Mártonék éppen akkor fejezték be a hordást, hát ő is oda fogta az ökröket a gép elé. Ekkor szólította meg Jancz gaszát:

A képviselőház ülése.

A jegyzőkönyvhöz tegnap nem volt észrevétele senkinek. Az interpellációs könyvbe két interpelláció volt bejegyezve: Polónyi Gézáé: Neszmélyi Arthur bántalmazása — és Pichler Gyózóé: a rendőrségi brutalitások megtorlása dolgában.

Buzáth Ferencz szinte ma tette meg rég bejelentett interpellációját, a Haz megengedte.

Madarász elnök jelentette, hogy Bolgár Ferencz, Hock János, Wittmann János, — Horánszky Nándor, Hentallor Lajos, Kubik Béla, Makfalvy a napirend előtt szót kértek, de azonban nem engedte meg. (Helyeslés jobbról.) Kérte, megengedi-e a Haz a nevezett képviselőknek a felszólalást? (Fölkiáltások jobbról: Nem!) Ha nem engedi meg... (Horánszky Nándor benyújtotta a névszerinti szavazást kérő ívet, amit a jobboldal derűtséggel és tapsal fogad.) Jelentette az elnök, hogy Bolgár, Hock, Horánszky, Wittmann, Hentallor, Makfalvy és Kubik felszólalása dolgában névszerinti szavazást kértek. Mielőtt a szavazást elrendelte, arra figyelmeztette a képviselőket, hogy a hazszabályok szerint 20 jelenlevő képviselő kérhet névszerinti szavazást, tehát ne három, vagy nyolcz képviselő szavazzon. (Fölkiáltások a szélsőbalon: Nincs benne!) Figyelmezteti a képviselőket, hogy minden jelen levő tartozik szavazni.

Ezután elrendelte az elnök arra a névszerinti szavazást, megengedi-e a Haz Ivánkáznak, hogy napirend előtt felszólaljon. (Ivanka, valamint Blaskovich a napirend előtt való szólalást még e hónap 13-án kérték.)

A Haz 114 szóval 9 ellenében elutasította Ivanka kérelmét. Azután Blaskovich Ferencz hasonló kérelme dolgában szavazott s azt 125 szóval 10 ellenében elvetette.

Ennek utána a most jelentkezők kerültek rosiába. Bolgár Ferencz ama kérelmét, hogy napirend előtt felszólalhasson 118 szavazattal 15 ellenében elutasították.

— Jo már urambátyáméknak, az idén nemcsak betakarítják az étet, ép a napokban mondja Agnes, hogy a tanyán már minden rendben van, két nap alatt ezt is elveri a gép.

— Tis jól hozdatok, ősem, de nem is esoda, mert magam is láttam, meg Agnes is mondta, hogy mindig magad jartál elől a kaszával.

— Igaz, bátyam uram, hogy ugyancsak megszerítettem a dolog végét. Nem azért, hogy magam dicserjem, de minden munka csak úgy ér valamit, ha az ember maga lát hozzá.

— Ösmerem fiam, az egész nemzetiséget; apád, anyád, mindnyájan olyan dögösök vagytok.

Csátori Márton torkát köszörülte. Valami fontosat skart mondani.

— Bizony nagyon jó asszony az anyám is. — Csak az Isten nekem is olyan jó felesegét adta, mint a milyent az édes apámnak adott.

Mig Márton megint a torkát köszörülte, addig Jancz gaszda folytatta a beszédet.

— Ugy is van az rendjén, fiam, hogy a szorgalma ember gondos, takaros asszonyt kapjon. — Neked is csak rendel az Isten valakit.

— Pidg látja, urambátyám, én is épen ott vagyok már, hogy elkelve a feleség nekem is, mert édes apámék is öregszenek, hát nem soká nekem kell átvennem a terhet a vállaimról.

— Hát majd csak lesz val hogy.

Az elnök a napirendre nézve indítványozta, hogy tekintettel a főrendiház ülésére, a képviselőházban holnap és holnapután ülés ne legyen és a pénteken-tíz órákor tartandó ülés napirendjén legyen a mai ülés napirendje. A Haz elfogadta.

Ezután az interpellációk következtek. Polónyi Géza elmondta, hogy vasárnap négyülés volt Budapesten, ennél fogva rendőri brutalitás is volt. Az eset, melyről szó van, ez: Egy hírlapíróról van szó, a ki tisztességes, derék munkáa a hírlapirodalomnak, Neszmélyi Arturról, a ki testi hibája, a nántasága folytán nemis alkalmas arra hogy valami nagy utcai főforgató legyen. A szólo azután elmondta Neszmélyi bántalmaztatásának ismert részleteit, (melyet az ellenzéki képviselők közbeszólaokkal kísértek:

— Gasság! — Ez aztán alkotmányos állam!

Polónyi: Ez csak egy eset a sok közül. Interpellációjában kérdezte a belügyminisztertől: van-e tudomása Neszmélyi Artur brutalitás bántalmaztatásáról és az ily dolgok elkerülése érdekében hajlandó-e a miniszter kitanitani a rendőrséget tisztesegebb bánásmódra, Sajó rendőrkapitány ellen indít-e fegyelmi vizsgálatot és ez időre felfüggeszti-e és a közvadás hivatalos hatalommal való visszaélés miatt megtette-e kötelességét? Végezetül megemlítte, hogy Neszmélyi Arturt a rendőrség ma tizenegy órákor becsitálta — vádiottul. (Nagy zaj, derűtség balfelől.) Reméli, hogy a miniszter ez interpellációra felelni fog. (Helyeslés a baloldalon.)

Pichler Gyózó megemlítte kérdésére tér, (néhány szenzaciós újdonságok közé való) homályos dologban kért felvilágosítást. Visszatér egyik interpellációjára, melyben Bérczi kapitány ügyéről szolt, a mikor a miniszter kijelentette, hogy a Bérczi ellen való vádak alaptalanok sőt Bérczi sajtóper is indított. Ő kívánta, hogy az a sajtóper tisztázza a rend-

Egy kis darabig azután szó nélkül ballagtak. A gyerek ismét megköszöri a torkát.

— Urambátyám már régen ősméri édes apámat is, engem meg még gyermekkoromtól fogva; tudja, hogy édes apam is mindig derek becsületes ember volt, én se voltam soha kicsapongó természetű.

— Ugy ugy, no no no... A legény a tenyerével megtörülte gyönyöző homlokát.

— Hat ha nem haragudna még érte, én az urambátyám becsületes hajlékában szeretnék néha átjógani.

— No, no, megértjük egymást valahogy. Az apáddal is mindig jó barátok voltunk, hogy így, ladd szomszédok is vagyunk-e. Vasárkor, vagy ha dolgunk akad egymás falujában, nem is kerültük el egymásnak a hazát. Hát csak gyere fiam, a mikor csak a érteked lesz, mindig szivesen látunk!

Csakugyan meg is kezdte Márton bántárogatást, mit megsejditettek az alattányi legények is, de nem nézték jó szemmel. Megjegyezték, hogy mely tájban szokott hazafelé indulni és akkor már ott várták a falu végén botokkal fölfegyverkezve. Szerencsére éppen előhaton volt odát nem igen hederített hát a tamadókra, kik ujába állottak. Visszafordította a ló száját és elvágtatott előlük. Azok utána, de nem bírtak nyomába érni. Ő pedig megkerült egy házcsoportot, avval kiszaljtott a faluból. Havem ezután már jobban kellett neki vigyáznia.

függeszék föl az ülést két órára, hogy helyes névsorok lehessenek kézzel és a fölött névszerinti szavazást kíván, amit meg is ejtenek. Lemiech indítványát 140 szavazattal 116 ellenében elvetették.

Az elnök kijelenti hogy be fejezi az ülést. és a legközelebbi ülést csütörtökre tűzi ki: Napirend a mai napirend tolytatása.

K a i s e r kijelenti, hogy mindenkéltől a miniszterek vád alá helyezéséről szóló indítványt kell elintézni és azt indítványozza, hogy az unjonozási javaslat tárgyalását utolsó helyen tűzzék napirendre.

P e r g e l t határozottan ellenzi a Ház elé terjesztett napirendet és azt indítványozza, hogy a legközelebbi ülés napirendjére csupán a miniszterek vád alá helyezéséről szóló indítványt tűzzék ki.

S a h ó n e r e r csatlakozik Pergelt indítványával.

K a i s e r megegyeztetni saját indítványát Pergelt indítványával.

Erre Pergelt indítványát a Ház 165 szavazattal 101 ellenében elvetette, mire az ülést bezárták.

A legközelebbi ülés csütörtökön lesz az ismert napirenddel.

A mai ülés után a j o b b o l d a l parlamentáris végrehajtó bizottsága ülést tartott, melyen résztvett T h u n gróf is. A mi a baloldalt illeti, ellenére annak, hogy nem minden része ért egyet az o b s t r u k c z i ó kérdésében, mégis a klubok elnökei konferenciákat fognak tartani, hogy esetlegesre mégis egyestiljenek a közös kérdések leletti határozás végett. Különben a k e r e s z t é n y - s o c z i á l i e t a párt és a Mauthner-csoport jóakarata passzivitásba lesz, amennyiben indítványt ugyan nem fog beadni, de a névszerinti szavazásban részt vesz. Azt hiszik, hogy tekintettel az obstrukcióra, keletű ülést fog a re i e h s r a t h tartani.

H I R E K.

Farsangi naptár.

Január 21. Függetlenségi-kör bálja »Bika« disztermében.

Január 28. Polgári-kör bálja »Bika« disztermében.

Január 29. Az Iparos-kör táncvigalma az »Arany Bika«-ban.

Február 14. Jogász és tisztviselőkör jelmez estélye »Bika« disztermében.

Február 1. A filléreglyat teaestélye »Bika« disztermében.

Február 4. A máv. altisztek táncvigalma az új műhelytelep csarnokában.

Február 25. Az izr. jótékony négyzet debreczeni vásár mulatsága a »Bika« disztermében.

* Nem lesz önkéntességi iskola.

Az a rég ohajtott kívánság, hogy Debreczenben önkéntességi iskola létesüljön, sajnos nem valósul. A polgármesternek ebben az ügyben a hadügyminiszteriumhoz benyújtott kérvénye ma érkezett vissza. A hadügyminiszter nem tartja helyén valónak az önkéntességi iskola nak Debreczenben való létesítését s annak felállításába beleegyezését nem adja. — Elegendő szegényteljes intézkedés biz ez excelenziás hadügyminiszter ur!

* Az oháti pusztá bérlete. Az oháti birtok bérbeadásának ügyével a mai rendkívüli tanácsülésen foglalkozott a tanács. A bérbeadás ügyében a tanács tagjai között élénk vitakozások keletkeztek úgy annyira, hogy lapunk zártakor még mindig nem tudták véglegesen elhatározni, hogy a beérkezett ajánlatok közül melyiket fogadják el és kinek adják bérbe az oháti pusztát.

* A mulatság vége. K a s z á s István csismadia segéd annak az öröme, hogy a betegségyelő pénztártól 45 forint utalványoztak ki a részére, betért F i s c h e r Simon anélkül utcai korcsmáros korcsmájába, egy kis itókára. A kis ivásból természetesen nagy

dárdó lett és mikor kijött a korcsmából, azonos felfedezést tette, hogy pénze hiányzik. A rendőrség megindította a vizsgálatot arra nézve, hogy kinek a lelkiismeretét terheli a lopás.

Halálhír. Vettük a következő gyászjelentést: A »Zion« debreczeni betegségyelő egyület mély fájdalommal jelenti egyleti rendes, választmányi tagjának és betegfelügyelőjének Elaner Henrik urnak folyó hó 18-án reggel 8 órakor, élete 53-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei felvő hó 19-ik napján délelőtt 10 órakor fognak Piacutca 79. számú lakásából az izr. sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Debreczen, 1899. január 18-án. A t. egyleti tagok kéretnek, hogy a gyászkiáltáson minél számosabban részt venni sziveskedjenek. Béke legyen poraifelett! A gyászestéről még az izraelita szent egylet és a pinzér egylet adott ki gyászjelentést.

* F. évi jan 16-iki számunkban »Fosztató korcsmáros« czimem egy közlemény jelent meg, mely Fischer Mór debreczen korcsmáros — és családját erősen compromittálja. Miután meggyőződünk arról, hogy azon hírnök léves és helytelen információkon alapult, azt egész terjedelmében visszavonjuk s egyszerűsített sajnálkozásunkat fejezzük ki, hogy ezt a közbecsülésnek, általános tiszteletnek és szeretetnek örvendő családot papiroson tévedésből bántalmastuk.

* A debreczeni Zenekedvelők Köré hozza azt az értesítést, hogy a folyó hó 13-áról elhalasztott 2-ik hangverseny a hó 22-én vasárnap este 8 órakor fog a zenede disztermében megtartatni. — A már között másor változatlan marad.

A »Függetlenségi kör bálja«

E hó 21-én azaz szombaton este, kedélyes magyaros mulatság színhelye lesz a »Bika« diszterme. Akkor tartja a »Függetlenségi kör« szokásos bálját, melyre összesereglik Debreczen város polgár családjainak zszine, java. Nincs is oly bál, mely látogatottság tekintetében vetekedne a »Mi« bálunkkal. Egyedüli a sok között, mely híven megőrzi romatlan egyszerűségét s egyszerűségében is vonzó voltát. Njak a lányok egyébről sen beszélnek már most, mint a mulatságról. Lazas sietséggel dolgoznak a gondos mamák a báli toilette beszerzésén, a szende arczu lányok pedig örömtől repesve próbálgatják, nézegetik... más meg ne hallja, vajjon ott lesz-e ő. Igea, ott lesz minden deli debreczeni ifju s azok közt bizonyára megtalálja minden kis lány az »ő« választottját!

A rendezőség ez alkalomra díszes táncrendet készített, mely... no de nem arulom el milyen lesz... egy kis türelem szombatig s akkor majd meglátjátok bájos arczu, tőzes szemű lányok! — A viszontlátásra!!

* Munkásnők szakszervezete. A Nemzeti Demokrata munkáskörben érdekes felolvasást tartott e hó 16-án K a t o n a Béla hírlapíró a munkásnők helyzetéről. Behatóan ismerette a magyarországi munkásnők anyaru helyzetét és egy olyan szervezetnek a szükségét, mely a munkásnők helyzetén erkölcsileg s anyagilag javítana. A felolvasásnak olyan hatása volt, hogy a jelenlévők nyomban elhatározták, hogy hazafias alapon munkásnői szakszervezetet alakítanak s legközelebb gyűlést hívnak egybe a megalakításra. A létesítendő szervezet, melynek a munkáskérdésre való hatása kiszámíthatlan, első sorban a munkásnők önképzését fogja lehetővé tenni, de mihegyt megerősödik, a segélyezést is fölveszi programjába.

* Váletti szédelés. Egy szenzációs bűneset — mely a bpesti és bécsi kereskedő világban knos meglepetést fog kelteni — foglalkostatja a lugosi büntető bíróságot. Mult

év okt. havában Lugoson Sinet Karoly kereskedő egy nagyszabású kézműaru kereskedést nyitott, mely ülete részére a bpesti és bécsi nagykereskedőktől 300000 frt értékű árut hitelre vásárolt. Az üzlettulajdonos közvetlenül az üzlet megnyitása után — mint katona szökevény a börtönbe került és üzletvezetőül egy Grosz Gyula nevű egyént jelölt ki. Az árukért adott váltók most jan. 15-én voltak esedékesek és a helyett, hogy a cég azokat kifizette volna, éjjelen át eladta az üzletet egy Moreno Levu nevű kereskedőnek, kinek cégablaja 16-án reggel künn függött. A becsapott hitelezők egy része nyomban bűneljelentést tett, amelynek alapján Grosz jelenlegi üzletvezetőt azonnal elfogták, az üzletre pedig bírói zárt tettek. Hitelezők folyton jelentkezők és valószínű, hogy a kar. 60 ez r ftra rug.

* Felhívás. A Zion debreczeni betegségyelő választmányja az egylet kötelékébe való beépést megkönnyíteni ohajtván, kö hitre teszi, hogy mindazoknak, a kik beépési szándékukat január 1—31-ig bezárólag az e célra szolgáló és az egylet titkári hivatalánál (Piac utca 1903 sz. naponta délután 5—7 óra közt) díjmentesen kapható iv szabályszer kiállítására és aláírására által bejelentik, az alapsabályszerüleg megállapított 3 frt. f e l v e t e l i d i j j a t e l e n g e d i. Belépőknek mint rendes tagok 18—60 éves egyének. Havi tagsági díj 1 frt. melyért a rendes tag családja betegség esetén ingyen orvos és gyógyszer mellett az alapsabályokban megállapított egyéb kedvezményeket is élvez. — Bővebb felvilágosítással és alapsabályjal ké-zseggel szolgál az egylet hivatalos óra alatt. Debreczen, 1899. Január 1-én. A választmány.

* Merénylet Faragó Ödön ellen. — Vakmerő gyilkossági merényletet követett el néhány suhancz Tien-Csinben Faragó Ödön kíniai vámbivatali főigazgató ellen. A merénylet, hála Faragó lélekjelesléének, nem sikerült és most ő maga irta meg a dolgot sógorának, Salamon Dénes zentai közjegyzőnek. E szerint az eset a következőképp történt:

Faragó Ödön egy délután sétára indult a város mellett elterülő erdőszegbe, melyet sétahelyül szoktak a kíniai előkecségek használni. Akkor azonban véletlenül senki sem seált az erdőben. Egyszerre csak egy bokor mellett fehér polfelleg keletkezett előtt. A fehér polfelleg nem volt más, mint a Faragó szemébe hintett mézspor. Kínában tudvalevőleg a gyilkosok először áldozatuk látóképességét veszik el, szemükbe erős mézspert hintenek, mely őket megvakítja s így bannak el a szerencsétlenekkel. Faragó Ödön rögtön fölismerre a helyzet veszedelmes voltát. Szerencséjére a gyilkosok meglehetősen ügyetlenek voltak s így szemévilaga épségben maradt. Úgy vehette észre, hogy a kíniai suhanczok villogó késekkel rohantak feléje. Faragó volt rest. Azonnal védelmi állásba helyezkedett s erős botjával oly csapásokat mért támadóira, hogy azok rövíb tusa után elremondtak. Haza érve azonnal jelentést is tett a rendőrségnek, mely a nyomozást rögtön megindította. Átkutatták az erdőt, de a merénylőknek nyoma veszett. A rendőrség még mindig erőlyen kutat, de eddig eredménytelenül. Faragó Ödönnek számosan gratuláltak szerencsés megmenekülése alkalmából.

* A játékosok paradicsoma. Egyelőre és a legközelebb ebből a játékosoknak van legnagyobb hasznuk abból, hogy Havannát az amerikaiak okkupálták. A zavaros viszonyok, melyekből most bontakozik ki az új siakulák, kitűnő alapul szolgálnak a játéklarangot felvirágzásának. Van is annyi ilyen tány, ahol a »pharac« és »roálette« járja, Havannában annyi, mint egy másik városában sem világnak. Minden utczában van egy csomó American-bar, a hgl éjszaka nagy keletje van az alkoholnak még a kártyának. A jelek azonban arra mutatnak, hogy ezek az állapotok nem fognak soká tartani és mihegyt rendezettebbek lesznek a viszonyok a sok játéklarang épp oly gyorsan megfoggy, mint a mihamarosan megszáporodo r. Addig azonban Havannában virul a játékosok paradicsoma.

*** Rablótamadás az országúton.** Vakmerő rablótamadásról értesít nagy-szalontai tudósítónk. Günsberg Jakab galieziai házaló, tegnap este egy lovas szekerevel beült a nagy-szalontai kocsma udvarára. Bent az ivóban megvacsorázott, s aztán a késő estelel utnak eredt. Kis talyigával a város határában levő Csobán hídjánál koczogott, mikor az árkéből egy sötét alak ugrott ki hirtelen, s elkapta a lo zabóját, majd mereven szegezte Günsbergre a revolverét:

— Ide a pizt vagy beled lövök!

szólt a barátságosan idegen. A szerencsétlen házaló halálra váltan könyörgött, rimázkodott, erre azonban még 2 megtermett, vállas férfi törtetett ki a bozótból. Hárman aztán lerántották Günsberg Jakabot a kordélyról, kikutaták a zsebeit, melyekben 70 forintot találtak, amit el is raboltak. Mi'or már megelégték a zsákmányt, bottal, fokossal annyira ösze-visezték a rabot, hogy az hajnali fekvőt patakró véreben eszméletlenül az országúton. Vasárra járó szekereknek bukkantak rá a boldogtalan Günsberg Jakabra, kit azon véresen ajuttan Nagy-Szalontara vittek a csendőrlaktanyára. Az áldozatot a csendőrök terítették eszméletre; neki mondta el sirva, jajongva szörnyű kalandját. A támadók közül nem emlékezik sem a rendkívül erős és sértült ember, kit Nagyváradra fognak szállítani, hogy a birmegyei kórházban helyezzék el. A csendőrök megindították a vizsgálatot.

*** Hangverseny H. Hadháza.** Tegnap tartotta meg a műkedvelői zenekör szavalattal és felolvasással egybekötött hangversenyt a vendéglő nagytermében. A hangverseny igen jól sikerült és különösen nagy tetszésben részesült G a l a m b o s Irma k. a. és N a g y A n d r á s u r. A hangverseny után tánc következett, a mely a reggeli órákig eltartott és a legjobb kedvben tartá a megjelent díszes közönséget. Jel-n voltak asszonyok: Szabó Lajosné, Farkas Ödöné, Veszprémi Istvánné, Ilyanevits Gyuláné, Dezői Kálmánné, Hadházy Endréné, Szabó Sándorné, Koti Jeremiásné, Vida Károlyné, Simon Károlyné, Hadházy Jenóné, Soos Gáborné, Rácz Józsefné, Nagy Ferencz né, Veres Józsefné stb. Leányok: Farkas Mariska, Szabó nővérek, Keresy Vilma, Farkas Annuára, Hadházy Emma, Batin Dóra, Kováts nővérek, Soos Rozsa, Simon Emma, Dezső Ella és Margit.

*** Testvérgyilkosság véletlenségből.** Krétás Tótyer 18 éves legényfia egy ócska, rozszant c-öszpuskát vett pár liter pálinkaért valamelyik pajtasától. — Nagy boldogan tért haza a fegyverrel, s nyomban hozzáfogott a javtásához. Mikor úgy ahogy összetoldozta a régi szerszámot és megtöltötte a rozsdás csövet nyul-réttel, — az ablaksarokba állította. Este cimboráinak megakarta mutatni a fegyvert. Odanyult érte a sarokba, eközben elcsesztent a ravasz s roppant dördüléssel szóródtak szét a sörétek, melyek a legény földön játszadozó két kicsi testvérének a testébe furódtak. A négy éves kis fiú csak könnyebb sebet kapott a karján, a piczi, két esztendőse leánygyerek azonban oly súlyosan sérült meg hogy minden perczen várható a halála. A legény ellen megindították a vizsgálatot.

*** Eltűnt ref. lelkes.** Kovács Endre szini ev. ref. lelkes ezelőtt 14 nappal eltűnt s azóta teljesen nyoma veszett. — El-tűnése előtt Kovácsot az egyházkerületi közgyűlés megfosztotta papi állásától azaz össze nem férő magaviselete miatt. Kovács ugyanis annak dacára, hogy nős, családos ember, otthagya nejét és egy fiatal lányzal állott össze. Hír szerint a lányt előre küldte Amerikába s ő két hettel ezelőtt utanna ment.

*** Vakáció a bányában.** A halál is megünja a sok sapadt arczot, elgyöttrődött testet és betekint oda, ahol az élet öröme tenyészik. Arany, ezüst, vas, szén, — kis csere és csupa mosolygás, csupa boldogság. És a sötét bányába besuhan a mors impersator, hatlmasok leghatalmasabbja. Esztergom-ból taviratozták, hogy Bartal János bányászra a tárna fala rádült és maga alá temette.

A szerencsétlen bányász azonnal szűnyvet halt. Az annavölgyi tárna Samu nevű tárnájában pedig Koller Jakab bányászra a tárna felső részéből egy óriási szikla zuhant, a mely a bányász karjait teljesen összetörte. — És sirnak az özvegyek, az árva... Egy napig szűnetet a munka, azután ujra osztja a bányász a mosolygást, az életörömet.

*** A mély udvari gyász véget ért.** — Megszűnt az a mély udvari gyász, a mit Erzsébet királyné halála miatt viselt az udvar. Holnaptól márczius 16-ig az udvarhoz tartozó hölgyek vagy csipkéket díszített fekete se-lyem ruhában, drágaköves ékszerekkel, vagy szürke, esetleg fehér ruhában, fekete csipké-vel vagy gyöngyökkel díszítve jelennek meg. A táborokok, törzs- és főtisztek, hal karon gyászfátyolt viselnek, a val belső titkos tanácsosok, kamarások fekete sima szövetből készült ruhákban s aranyozott karddal, az államhivatalnokok a balkaron viselt gyászfátyollal jelennek meg. Az udvari gyász márczius 16-án véget ért.

*** Halálos végű verekedés.** Prágában az éjjel Linhardt cseh nemzetiségű diákot, aki egy Schmidt nevű ismerősevel ment, Biberl nevű német egyetemi hallgató megállította és tüzet kért. Linhardt rászólt, hogy csehül beszéljen, ne németül. Szó szót követett és a vége az lett, hogy Linhardt bot al támadt Biberlre és addig vert, míg össze nem rogyott. Biberl veszedelmes helyzetében revolvert rántott és 6-szor egymásután rálőtt kollegájára, a cseh nemzetiségű Linhardtira. A fiatal embert csak az egyik golyó érte, de ez halálos volt. Bevitték a klinikára, hol Röntgen-sugárral megállapították, hogy a golyó a hátgerincébe furódott. A német diákok letartóztatták.

*** Művész Társulat Mágocsón.** A művész hazája széles s világos így érthető, hogy újévkor a csongrádi M a g o c s bognarműhelyben is megjelent a művészet. A kiadé de lelkes csapatot, Dupszky Antal igazgatja a kor színvonalá szerinti a műről hű képet nyújt ez a mágocsi színlap.

Ma Vasárnap
Január hó 1-én 1899.
a Bogdár műhelyében
Tartja az itt levő
művész Társulat
a második és utolsó
Előadását
az előadás egészen új
és Valogatott műsorból
ál. Nőszőly kezdete
és Belépi-díj Rendesek
Tisztelettel
Dupszky Antal
igazgató.

*** Bárány Dezső választási okmánytárból** érdekes mutatót kaptunk a M-g révén. Csak arról van szó ebben az okmányban: hogy a körjegyző a szolgabíró felhatalmazásával utalványoz a m. kir. posta útján veszteséti pénzt és igéri annak pecsétes közokmányban a megtoldását. Ime az okmány, a mely egyuttal bemutatja a szereplőket:

Édes Boncza!
Főszolgabíró ur jóváhagyásával írom e sorokat. Folyó hó 28-án reggel vagy délre Felvinczen a választásra, mint szavazó okvetlenül jelenjen meg. Utalványon küldök 10 forintot. Felvinczen még kapni fog leg-lább 5 forintot. — Tehát a viszontlátásra.
Torda, 1898 október 25.

jóakaró barátja:
(P. H.) Bálint Gyula
körjegyző.

Csak Bálint Gyula körjegyző és az Édes Bonczának címzett választó van meg ne-vezve az okmányon, a mely kálömben egyik legszemérmetlenebb dokumentuma a három millió választásnak. — A hátterben áll pedig a felhatalmazó szolgabíró, névszerint Szemerjai Szemerai Gyula, a ki kapta a fel-

hatalmazást a főispántól, a főispán pedig Baró Bánffy Dezsőtől. Ime a fokozat, a melyben a vesztesétes szavai felmennek a minis-ter-előkiig. És még mernek szólni a kormány-párton, mikor az ellenzék foglalkozik az 1896 évi választásokkal. Ezek a büntettek meg a büntetőtörvény szerint sem évültek el, annál kevésbé az erkölcsi törvények szerint.

*** A nyomdász.** Párisban történt, mint a Gil Blas újságja. Egy kávéházban ott D. ur a feleségével. A szomszéd asztalnál egy kis szőkebajuszu ur ült, aki kissé szemtelenül nézte a csinos barna D.-né. Egyideig tűrte a férj ezt a pillantást, aztán — mivel nem-akart nyilvános botrányt csinálni — karón-fogta a feleségét és elment vele, haza. Aztán visszament, megkérdezte a pinczértől, hogy ki az az ur s elcsüdtet a lakására, hogy megfe-nyitass. Z. ur, így birták a vakmerőt, nem volt odahaza, D. otthagya a névjegyet a szolgának meghagyta!

— Itt a névjegye. Z. ur már tudni fogja a többi. — Holnap elvárom az intéz-kezdést;

Azzal dühösen tavozott Z. lakásáról, a mely ugyanabban a házban volt, melyben Z. nyomdaja. Másnap aztán D. urnál megjelent egy emb-

D. ur?
— Az vagyok.
— Z-től jövök.
— Nos?

— Itt a csomag.
— És azzal a kezébe nyomott száz névjeg-yeget, melyet Z. ur pontosan megcsinált az ott hagyott névjegy mintájára, mivel nyomdász volt s nem tudta másként magyarazni az ott hagyott névjegy jelentőségét.

*** Nincs hal a Balatonban** Keszthelytől Siófokig a nagy tó mentén hiába vet halót a halász. Nincs hal a Balatonban, ez a szomorú hír érkezik a magyar tengerről, a melynek halbősége egykor világhírű volt. Karacsony táján még volt egy kis reményeség, mert az erős fagy után jégpáncél csillogott a tavon s a halászok készültek a jég alatti hálóv-tésre Hires munka ez a Balaton mentén, a mikor a halásznép éjjelkor lesi, hogy a jég je-gén rianás támadjon s azalatt el lehessen eresz-teni a hálót. Jókai Aranyember című regé-nyében gyönyörűen írja le ezt a h-lászatot. Az idén eddig nem volt rá alkalom, de a ha-lászok erős fagyot jósolnak februárra s ké-szűlnek nagyban, hogy az eddigi hiányt kár-pótolják magukat. Az ő-zi halászat szegénység nagy veszedelem a mostani bérlokre, mert nemsokára gazdag r. társ veszi át az egész tó halászati bérletét s a mostaniki elesések a bérlettől. Az új társaság szakaszerű halá zatot és haltenyészést indít meg s mindjárt az első esztendőben sok millió halikrát szórt a tóba, hogy növelje halbőségét.

*** A mi gazdasz bálunk.** A ma este megtartandó gazdasz bál alkalmából miot nem egészen érdektelen dolgot olvasóközönségünk tudomására hozni kívánjuk a rendező bizott-ság figyelmeztetését, amelyel szerkesztősé-günket négrtkálta. Szerkesztőségünknek e tárgyban a rendezőbizottsághoz intézett levele, amelyet itt egész terje-elmében leközlünk, hisszük, hogy bővebb magyarázatra nem szo-ul. Ez a levél szóról-szóra így hangzik;

Igen tisztelt Rendező Bizottság!
A szerkesztőségünk számára küldött 1 db. személy jegyet hasonló tisztelettel, amint azt az igen tisztelt rendező bizottságtól kap-tuk... a szerkesztőség nevében ezennel visszazármaztatom.

A szerkesztőség ezen eljárása indokát abban találja, hogy míg más helybeli lapok a gazdasz bálra 2 drb. személyjegyet kaptak... mi csak felannyira lettünk becsülve és megtisztelve; mi miatt — sajnálatunkra! a ma esteli gazdasz bálon szerkesztőségünket nem képviselhetjük s mindent a mi e tekint-lyben történik a magunk és lapunk részéről figyelmen kívül hagyni leszünk kénytelen. Debreczen, 1899. jan. 18. Tisztelettel a «Deb-reczen» szerkesztősége nevében dr. Király P

Feje bubján levő dus fűtöket utoljára hagy-
ván, melyek úgy állának vala ki a legátus ur
szájából, mint Wuncsi fején a kínai tincs.

De oh sors!

... Mikor éppen a fej bubján meredő tin-
cesekre került volna a sor... megöndülnek
a félrevert harangok... éktelen larma veri
fel az utcát...

Tűz! Tűz! Tűz!

Vala pedig az érdemes borbély a hely-
béli önkéntes tűzoltó egylet egyik legérdemdu-
sabb és ambícióban nem kevésbé gazdag
tagja. Lecsapá pedig azonnal az oló, mihelyt
a harang megöndül, saját önkéntes fejére
nyoma tűzoltó csakóját és... elrohana a
tűzhöz.

A légátus pedig egy órahosszat elmélke-
dett ott egyedül... Főit és alájárva várako-
zák, hogy a borbély visszaterjen... Időköz-
ben emondá ékes prédikációja, nehogy a
templomban belésülne... És vára még egy
félórát...

A harangok elhallgatának már mivel a
tűz már csaknem eloltva vala. A borbély
azonban nem azért vala önkéntes tűzoltó, hogy
önként távozna, míg egy szikra tüzet lát és
tovább oltá a tüzet.

A légátus pedig tovább elmélkede...
... De nemsokára aggodalom fogta el,
mert a templomba harangozni kezdenek...
Istentiszteletré.

Harangozának egyet... harangozának
kettőt... össze is harangozának s a bor-
bély — még mindig nem jöve, feje bubjának
mineműséget eltávolítandó.

A népek pedig összegyűlkezének a tem-
plomba, a harangozó nyoma a fuvót a mester
uram pedig rágyujta:

Világosság szent atya,
Jelenjél mek köztünk;
Félséged magasztalja
Szánk, szívünk es lolkünk...

... És zenge tovább az áhíto... ének.

Már a harmadik strófa jöve. Nem vevé
trefára a dolgot a legátus ur és erősen meg-
ijede. Rohana pedig a templomba, magára ölté
a palástot s a negyedik strófa alatt fölmene a
katedraba.

... És leve nagy csodálkozás a legátus
ur feje bubja mineműségének látára.

A tiszteletes uram azt hívé, hogy a leg-
átus uram megbolondula.

A kántor uram hasonlólag azt hívé, hogy
a legátus ur szép esze megbomla.

A kúrator ur az új divat felett nagyon
megbo ránczoza.

A harangozó pedig úgy elatotta vala
a száját, hogy abbahagyá a fuvást a strófa
közepén.

Az összegyűlt népek pedig nem tudák:
vajjon új mód-e ez, vagy pedig a légátus ur
szabeni sárgaházból szabadult légyen-e el?

A templomban lévő asszgyok és lányok
pedig a legátus hájának mineműségét látva pro-
testáns létükre... kerészttét vetének.

Beszélé vala pedig ezt a furcsa históriát
Tordan a hetivásáron egy odaváló ember, mi-
után egy szentmihályfalvi embertől hallotta,
ki pedig egy siofalvi embertől hallá vala, an-
nak pedig egy rakosi ember mondá el, miután
neki egy kövendi említette volna, ki pedig egy
toroczkóitól hallotta volna félfülel... De
hogy ez kitől hallotta légyen, arról hallgat a
krónika...

KÖZGAZDASÁG.

Budapesti gabonatársaság.

Jan. 17.

Készárúdzlet hivatalos árjegyzési a következők

Table with columns: Búza, kilós Ar 100 klg., kilós, Ár 100 klg. Rows include Bácsági, Tiszavidéki, Pestvidéki, Fehérmegyei, Bácskai, Kiskak magy.

Min. hekt.-ben Ár kilógram

Table with columns: Arca elsőrendű, másodikrendű, Arpa takarmánynak, égetni való, szarvas, Zab, Tengeri búzásai, más nemű, Repce búzásai.

Sertés vásár.

Jan. 17.

Kőbányai sertéspiacz. Szerbiai nehez
páronkint 320 kilogrammon felüli párja
54-56 krajczárig, közep (pkint 251-35
kiogramm sulyban) 55-56 krajczár
Könyű (páronkint 240 kilogrammig terjed
sulyban) 53-54 krajczárig.

Sertésállétszám: 1898. évi Jan. 15-én
völt készlet 31.398 darab, 1898 Jan.
hónap 16-án felhajtott 274 drb, 1898 decz
hónap 16-ik napján elszállított 514 darab
1898 Jan. hó 17-ik napjára maradt készlei
ben 31.158 darab. — A hizott sertés ület-
irányzata lanyha.

A rétek felújítása és trágyázás.

Ha egy réten az u.n. savanyu...
nagyobb mennyiségben fordulnak...
mindig jele annak, hogy a talaj nagy...
savanyodott. A talaj elsavanyodását...
édes füvek tenyészését megakadályoz...
féleképpen lehet megszüntetni, vagy ug...
az illető területet alagsóvezeték...
fenékviz szintjét süllyesztjük es ezáltal...
tal a talajt jól át is szellőztetjük, vag pedig
azon helyeken, a hol az alagsóvezeték nagyon
sokba kerülne, néhány vízlevezető...
szítunk es a savak közömbösítésére az...
mesztet használjuk. A felhasználandó...
mennyisége attól függ, minő mérvben...
illető talaj m. savas yodva, a mit...
elemzés segítségével igen könnyen...
határozni. A gyakorlat embere azonban, a
kinek chemiai laboratorium nem áll...
zésére, ez okból gyakorlati...
latait használja fel.
Ha ezeket felhasználja nem...
don

hektáronként 150-200 q. meszet szór el. Ha
már most a talaj savanyúságát akar az egyik
akár a másik módon megszüntetjük es így azt
abba az állapotba hozzuk, a mely az édes
füvek tenyészésére a legkedvezőbb, az a kér-
des merül fel, minő növényi tápanyagokat kell
még egy ilyen rétnak juttatni, hogy arról
megfelelő termés-hozamot kapjunk. Itt mindenek
előtt azon körülményt kell figyelembe venni,
hogy a megsavanyodott rétek, melyek egyik
vagy másik módon savanyúságuktól megsze-
badítottak nagyobb mennyiségű nitrogén tar-
talmu anyagokat tartalmaznak. Ennek fogva
ilyen rétnek istálló trágyával való megrágyá-
zásával igen nagy hibát követnénk el, miután
az istállótrágya legbecsesebb alkotórészet, a
nitrogén, amelyet szántóföldjeinken sokkal
jobban tudjuk értékesíteni, hiába való módon
elapazaroljuk.

Az istállótrágya nem rétrágya, es
minden gazda vegye tekintetbe. Nitrogén pótlás
a réteken tehát teljesen felesleges. Ezeket min-
denekelőtt asványi tápanyagok pótlásáról kell
gondoskodniuk. Foszforsav es kalium azok
az anyagok, a melyekre a rétekek szükségük
van,

A kalisót legczélszerűbb kaint alakjában
adni, mely ősszel szórando el. A kaintból
is czélszerű az első évben nagyobb mennyi-
séget körül-belül 10-12 q. hektáronkint el-
szórni. A következő években ugy a foszforsav,
mint pedig a kaintrágyázást megfelelő módon
csökkentjük. Habár egyesek ajánlottak, hogy a
retré első évben fejrágyával keves chilisalé-
mot szórjunk el ugy ez magyarázata leli azon
körülményben, hogy a humusz nitrogénje az
első művelési esztendőben nincs elegege fel-
tarva, hogy a növények felvehessék. Ha már
most a talajt megfelelő művelés es trágyázás
alatt olyan állapotba hozzuk, hogy azon ugy
az édes füvek, mint pedig a herefélék diszteni
képesek, akkor a vetés kiviteléhez fogunk.

A vetést legczélszerűbb tavasszal esz-
közölni. Ősszel vetni a füveket nem czélszerű,
mivel ez esetben igen zsenylen mennek a té-
nek es így igen sok növény pusztulhat el a
fagy köve kezében,

A vetésre legalkalmasabb idő április hó
vége vagy majus eleje, de mindig csak akkor
vessünk, ha a védőnövény nélküli vetésnek
meg vannak a maga hátrányai.

Hogy a bevetett területen a növények
egyenletesen legyenek elosztva, ennek elérésére
legjobb a vetőmagot két egyenlő részre fel-
osztani; az egyik részletet hosszabban, a másik
részletet szélességében vetjük el ez illető
reten. Ezen vetési mód előnyeit nagyon gyor-
san felismerhetjük, ha tekintetbe vesszük,
milyen nehéz az apro es könnyű fűmagvakat
egyenletesen elosztani. A takarmány minősé-
get illetőleg nagyon ajánlatos a fűmagvakhoz
nehány megfelelő herefélésege magvait is hozzá-
keverni. Ha azonban az idea vagy a második
évben azt tapasztaljuk, hogy a herefélék nem
diztenek vagy pedig egészen elmaradnak,
akkor ne resteljük azokat újból elvetni. Ennek
oka az lehet, hogy miután a talaj savanyu
volt, hiányoznak belőle azon bakteriumok, a
melyekre, hogy jól tenyészhessenek, ezek aztán
a hereféléknek van szükségük, ezek aztán
csak lassan szaporodnak megint a savanyu-
ságotól megfosztott talajokon.

Végezetül egy új rétet megalakításánál
arra is ügyeljünk, hogy a választott fűfélék
ugy a talaj minőségének, mint fekvésének
megfelelők legyenek.

Henneberg-selyem. Mentak postafordultával. Mintak postafordultával. Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. Henneberg G. selyemgyárai, Zürichben.

Üzleti könyvek nagy raktára.

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére,

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapír czégnomással
1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.
Levélborték czégnomással
1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott
Lakadalmi és báli meghívók.
Eljegyzési kártyák
nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Arjegyzékek

Műsorok

Zárszámadások

Évi jelentések

Dombornyomású galvanizált remek

reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimkék.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítás.

Revatos ivenk, tabellák.

Részvények, szelvények.

Előbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.